

Nr. 3, oktober 2016

YGGDRASIL

Rebekkaloge nr. 37

Hilsen fra vår Overmester

Kjære søstre

Etter en lang og deilig sommer hvor vi har samlet krefter, skriver vi nå september. Det betyr at høsten er her og vi har kommet i gang med logemøtene igjen.

September har vært utrolig varm i år, med sol og temperaturer på nærmere 20 grader hver eneste dag. De vakre fargene som kommer på trærne etter en frostnatt lar vente på seg, og det samme gjør høststormene.

Vi går en travel, men hyggelig høst i møte. Vi har allerede hatt to logemøter. Ett hvor vi hadde installasjon av ny undermester.

På det andre møtet i september hadde vi besøk fra vår danske vennskapsloge Gry, og på dette møtet hadde vi innvielse av en ny søster. Det er alltid like hyggelig å pleie vennskapet med de danske søstrene, de var med på å skape en flott stemning på ettermøtet med sine sanger.

Vi er også så heldige at vi har søstre som skal ha grader, og vi skal også hedre en søster som skal bli tildelt 40 VeJu og en som skal tildeles 25 VeJu i høst. Det gjør logemøtene innholdsrike og varierte.

Jeg håper å få se veldig mange søstre på logemøtene i høst fordi kanskje blir du kjent med nye søstre, eller treffer igjen noen du ikke har sett på lenge.

Husk at logen er et godt sted å være. Der kan vi finne ro, få et smil og en god samtale med søstre. I logen har vi mange venner som kan være med å lyse opp hverdagen for oss.

Vennskap som varer, er som juveler, polert over tid for å bli vakre og holdbare.

Et lite ord til ettertanke:

En dag av gangen er nok.

Ikke se deg tilbake over fortiden - den er forbi.

Ikke la den tære, men la deg lære.

Og ikke vær bekymret over fremtiden, for den har ikke kommet enda...

Lev NÅ og gjør det så vakkert at det blir verdt å huskes

En riktig god logehøst til dere alle.

Søsterhilsen i V.K.S Kari Fiskaa

SOMMERTUR 7. JUNI 2016

Foto: TBG

Sommertur blir det også i år, men hvor? – Nei, det ikke i innbydelsen står. Dog skulle vi bena bruke, men først litt vin på terrassen sluke. Å bruke bena kunne jeg bare glemme, nei, jeg får nok bli hjemme.

Men en liten prat med Marit jeg fikk, og tanken på fravær – den opp i lufta gikk. Det sto en skulle pynte seg, og alle tenkte vel: hva skal jeg ha på meg? Og hva fikk jeg ikke se, da blikket over søstrene gled. Her var farger i alle nyanser – jeg skulle gjerne sett at noen danser. Moro å se dem uten fargen sort – for losjetøyet har vi nå lagt bort.

I midten Marit Notø, gjest fra Stokmarknes

Klarte de denne rebusen, tro?

Ca. 60 søstre til terrassen kom, og det var Ellen som tok oss i hånden og velkommen sa. Siden var det Marit da som brukte bjella ofte og titt – og jeg tror hun fikk formidlet programmet sitt.

Så ble vi delt i grupper – 6 tror jeg det var, og vinen god virkning har. Her er ikke ørens lyd å få, men så skulle gruppene ut å gå. Rebusløp? Kan vi kalle det det? For spørsmål besvares ikke bare på ett sted.

”Det hemmelige målet”, hvor var det? Utenfor La Scala vi Brith fikk se. Inne hadde de dekket 4 bord, og jeg vet og ikke bare tror – at her er maten veldig bra, et lett valg for komiteen å ta.

Vi fikk oksemørbrad – stekt i timer åtte, og skryte av maten – vi bare måtte.
Utdelt ble stemmesedler om hvem som penger skulle få,
det er mange som trenger noe nå.
Redningsselskapet vant – at de trenger en ny skøyte – er sikkert sant.

Ragnhild kom med gitaren sin, og "Vennesangen" er jo fin.
"Livet er ikke det verste man har", og om litt var kaffen klar.
"Lykke og glede", er også her til stede.
Vi er heldige i denne gjengen, og vi tar vel flere i samme slengen.

Nå kom Salim med høye glass, en deilig dessert er på sin plass.
Desserten var "tilslørte bondejenter", men Salim lekker is til meg henter.
Påfyll av kaffe vi av Simona får, de småspringer her og ikke går.
For fort må det gå, når 60 kvinner mat skal få.

Brith og Ellen er et supert par, og en festlig fremstilling de begge har
om søstre som gjør ditt og datt – og lakk på tærne har de jammen tatt!
Gitarspill og Vestfold-vise, hvor vi mye kan prise

fra vikingskip og hvalær - og ikke å forglemme: båtær og bilær.
Borre og Mølen er også nevnt, og bronsealderhauger er kjent.

Vandregåten ble vunnet av gruppene 5 – 4 og 3. Så fikk vi en fantastisk Berit Fevang se med rød parykk og klovnenese på, og praten gikk helt i stå.
Sommerlotteriet sine heldige vinnere fant – moro var det for den som vant.
Astrid ropte navnene opp til det var stopp.

Husdikteren Doris i aksjon.

Brith og Ellen

Klovnen Berit: «Verden er urettferdig! Jeg vil også vinne blå veske!»

Berit

Brith, med lakk på tærne.

"Klovnen" gjorde stor lykke i kveld, hun kan kunsten å lage moro og sprell.
Hun fortalte også om da Elisabeth var på tur og som trodde hun var lur
da hun passet på hatten sin, men du store min –
det var skjørtet som vinden tok tak i – ja, slik kan det bli.
Sluttsummen på lotteriet ble kr. 10.000,- så der har ingen vært lusen!

Nå er vel snart festen over, og jeg tror jeg vover
å si takk for en fin avslutning i år, og et ønske om god sommer fra meg dere får!

PÅ OPPFORDRING: HILSEN DORIS MARTINSEN

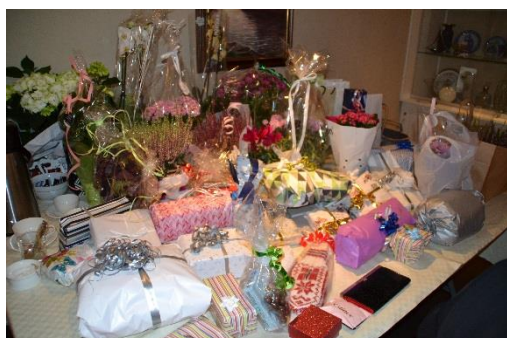
JUBILANTER

Vi gratulerer
Elin Samuelson Lundebj
50 år 14. november

Foto TBG

Logemøte 6. september 2016

På høstens første møte hadde ca. 60 søstre møtt fram. Det var først valg, så installasjon av ny UM, søster Tone Grethe Furuseth Skoli. En høytidelig og fin seremoni. Ettermøtet bød på sosialaften med utlodning. Det var utrolig mange, flotte gevinster, og det ble solgt lodd for ca. 8.500 kroner.

Bilder TBG

Venstre bilde.

Bak: Storrepr. 126 Safir Hildbjørg Ljosland Henriksen og Storrepr. 37 Verdan Berit Hanssen
Foran: OM Kari Fiskaa, UM Tone Grethe Furuseth Skoli og Distrikts Stor Sire Greta Gjerde Christiansen

Høstens meny

4. oktober	☿ + Galla	Lammestek m/gr.saker og poteter	kr. 210,-
18. oktober	- +	Karbonadesmørbrød	kr. 125,-
1. november	M ☐ m/120 Gaia	Jule/hvetekake m/ost. Selvgjort	Ingen bet.
15. november	O 40 VeJu Galla	Roastbeeftallerken	kr. 160,-
6. desember	O 25 VeJu Galla	Kokt torsk m/sfj.smør, gulrøtter	kr. 200,-
20. desember	O Arb/julem Galla	Juletallerken, riskrem	kr. 250,-
3. januar	O Nyttårsf. Galla	Viltgryte	kr. 180,-

Besøk fra vår søsterloge Gry fra Frederikshavn, Danmark 17. og 18. september 2016.

Våre 16 søstre fra Danmark ble hentet av noen av oss på fergekaia i Larvik lørdag ettermiddag. De ble kjørt til Hotell Atlantic hvor de sjekket inn og fikk på gallaantrekk. Kl. 19.00 var det duket for innvielse av ny søster, Monica Berget. Det var en veldig flott seremoni, og gjester også fra Regnbuen og Skuld var tydelig imponert over seremonien og et fantastisk skuespill. I spisesalen var det dekket til søstermåltid. Flott bord og fine taler av ny søster, Overmester og gjester. Søstre fra Danmark underholdt med en sang om

kjærlighet akkompagnert av deres søster Astrid. Overmester Kari Fiskaa mottok gave fra vår søsterloge fra Danmark. Et dansk og et norsk flagg til å ha på bordet, og noen flasker vin. Etter middag var det kaffe og ostekaker (bakt av søster Marit Wike-Hansen) i salongen. Praten gikk høyt, og det var en lystig stemning. Det ble tid til litt

allsang hvor Søster Astrid akkompagnerte. Kvelden ble avsluttet med trekking av blomster som vanlig, og klokken 23.30 var det på tide å si god natt.

Foto KAN

Søndag formiddag kl.11.30 møtte 15 søstre fra logen vår på Hotell Atlantic. Alle søstre ble fordelt i biler og turen gikk til Folehavna for en liten rusletur. Noen gikk helt ut til bunkersene, noen snudde tidligere, men alle syntes det var et vakkert sted.

Målet for dagen var Galleri (Maja) Flood. Maja innledet med å fortelle om seg selv og ideen bak Galleriet på Vesterøya. Hun viste så noen av sine produkter, og fortalte litt om hvem andre som stilte ut sin kunst for salg på Galleriet. Så fortalte hun og viste hvordan hun jobber med leire og elektrisk skive, selve formingen. Hun forklarte videre om prosessen fra tørking, brenning (på ca. 1000 grader) og glasering.

Syster Monika Berget

OM Kari Fiskaa, Syster Monika Berget, fadder, Syster Ågot Hanstad Ottoson

Foto TBG

Denne etterprosessen er tidskrevende. Så fikk vi alle servert nydelig hjemmelaget lapskaus og flatbrød. Til dessert var det hjemmebakt fyrstekake, eplekake og kaffe. Mat og kaker var laget av Majas søster, og alt smakte veldig godt. Da alle var mette og noen hadde handlet litt gaver til seg selv og andre, fylte vi bilene med søstre. Våre danske venner ble kjørt direkte til fergekai i Larvik og våre egne ble kjørt hjem eller sluppet av i Sandefjord. Det var et veldig hyggelig besøk i et fantastisk septembervær, lett overskyet og 16-17 varmegrader. Vi gleder oss til å besøke loge Gry i Frederikshavn om 2 år.

K.A. Næss

Fra Vesterøya og Maja Floods verksted.

Bilder fra turen: KAN

Til ettertanke!

En dag, da jeg var ny på ungdomsskolen, så jeg en gutt fra min klasse som var på vei hjem fra. Han het Jonas. Det så ut som han bar alle bøkene sine. Jeg tenkte for meg selv, hvorfor vil noen ta alle bøkene med seg hjem på en fredag? Han må virkelig være en nerd.

Jeg hadde planlagt en ganske fin helg (fest og spille fotballkamp med vennene mine i neste ettermiddag), så jeg ristet på hodet og gikk videre.

Da jeg gikk der, så jeg en gjeng med gutter som kom løpende mot ham. De løp på ham, slo alle bøkene ut av hendene hans, og sparket beina vekk under ham så han landet rett i søla. Brillene hans for av ham og jeg så at de landet ca. et par meter i fra ham.

Han så opp, og jeg så en forferdelig tristhet i øynene hans. Jeg følte virkelig synd på ham, så jeg løp bort til ham. Mens han krøp rundt for å finne brillene sine, så jeg tårer i øynene hans. Da jeg gav brillene til ham, sa jeg: «De der typene der er noen tullinger. De skulle hatt juling!»

Han så på meg og sa: «Hei, takk!»

Det var et stort smil i ansiktet hans. Jeg hjalp ham med å plukke opp bøkene, og spurte ham hvor han bodde. Det viste seg at han bodde i nærheten av meg, så jeg spurte ham hvorfor jeg ikke hadde sett ham før. Han fortalte at han hadde gått på en privatskole frem til nå. Jeg ville aldri hengt sammen med noen fra en privatskole før.

Vi pratet hele veien hjem, og jeg bar bøkene hans. Han viste seg faktisk å være en ganske kul type. Jeg spurte ham om han ville være med å spille fotball på lørdag med meg og vennene mine. Han sa ja.

Vi holdt sammen hele helgen, og jo mer jeg ble kjent med ham, jo mer likte jeg ham. Vennene mine synes det samme.

Mandag morgen kom, og der var Jonas igjen med sin svære stabel med bøker. Jeg stoppet ham og sa: «For en type du er, du kommer til å bygge noen svære muskler med hvis du bærer den svære stabelen med bøker med deg hver dag!» Han bare lo, og gav meg halvparten av bøkene.

I løpet av de neste 3 årene ble Jonas og jeg bestevenner. Da vi var i avgangsklassen og drev og funderte på videregående, bestemte Jonas seg for å gå allmennfag, mens jeg tenkte på handelsgym. Jeg visste at vi alltid ville være venner, og avstandene mellom oss ville aldri bli et problem. Han ville bli lege, og jeg tenkte på bedriftsøkonomi og å satse på fotballen.

Jonas var den som utmerket seg i vår klasse. Jeg ertet ham stadig vekk om at han var en nerd.

Han var nødt til å forberede en tale for avslutningen på skolen. Jeg var så glad det ikke var meg som måtte gå opp på podiet å tale.

På avslutningsdagen så jeg Jonas, han så flott ut. Han var en av de gutta som virkelig fant seg selv i løpet av ungdomsskolen. Han var gjennomført velkledd og

så faktisk stilig ut med briller. Han hadde med flere jenter å gjøre enn meg, og jentene elsket ham. Uh! Noen ganger var jeg virkelig sjalu.

I dag var en av de dagene. Jeg kunne se at han var nervøs i forbindelse med talen han skulle holde, så jeg gav han et klapp på skulderen og sa:

«Hallo tøffing, dette blir kjempebra!»

Han så på meg med et av disse blikkene (et virkelig takknemlig ett), og smilte.

«Takk!» sa han.

Da han begynte talen, rensset han stemmen, og satte i gang:

«Avslutningsdagen er en dag som er til å takke dem som har hjulpet deg gjennom disse tøffe skoleårene. Dine foreldre, dine lærere, dine slektninger, kanskje en trener, men aller mest.... dine venner. Jeg er her for å fortelle at det å være en venn for noen, er den største gave du kan gi dem. Jeg skal fortelle dere en historie.»

Jeg så på min venn med vantro da han stod der og fortalte historien om den første dagen vi møttes.

Han hadde planlagt å ta livet av seg selv den helgen. Han fortalte om hvordan han hadde ryddet ut av skapet sitt på skolen, så moren skulle slippe å gjøre det etterpå, og at han bar bøkene hjem. Han så direkte på meg, og gav meg et lite smil. «Heldigvis, og i takknemlighet, ble jeg reddet. Min venn reddet meg fra å gjøre det mest ufattelige.»

Jeg hørte et gisp blant mengden av folk da den stilige, populære gutten fortalte om sitt svakeste øyeblikk.

Jeg så hans far og mor så på meg med det samme takknemlige smil.

Ikke før i dette øyeblikk skjønnte jeg dybden av dette.

Aldri undervurder kraften i dine handlinger. Med en liten gest kan du forandre en annens liv. Til det bedre, eller verre. Vi er alle gitt å kunne påvirke hverandre på en eller annen måte.

Se etter det gode hos andre! Husk alltid:

VENNER ER ENGLER SOM REISER OSS OPP PÅ BEINA NÅR VÅRE VINGER HAR PROBLEMER MED Å HUSKE HVORDAN DE SKAL FLY!

Rebekkaloge Nr.37 Verdande
Stockfletshgate 22
3210 SANDEFJORD
Norway

June 2016

Update on: Tuntuni Aktar

Dear friends at Rebekkaloge Nr.37 Verdande,

Tuntuni is showing progress in education

I hope all is well with you. I'm pleased to send you this update about Tuntuni, the young person you sponsor. As you'll read below, your help has laid the foundation for the young person to live a happy, healthy, and fulfilled life. Thank you for continuing your accompany to Tuntuni through which you are transforming her life towards a better future!

Progress in education

Tuntuni is going forward with good progress in education. After successful completion of the secondary education last year, Tuntuni put another step for studying higher secondary education. Accordingly she admitted herself in a good college for two year higher secondary education in business studies group. So far, she is doing well with her studies. Now she is appearing at the first year final exam. She is getting special coaching to improve some areas in study, especially in Accounting and English.

Dreams to shape life

"I want to become a service holder in a bank or any business oriented organization. When I was younger, my dream was different, but with passing of years my aspiration is gradually getting a shape to become a service holder," Tuntuni expressed. To achieve the target she is confidently going forward.

I'm always inspired by the ambition of children growing up in SOS Children's Villages. Despite of having difficult start in life, these children are now flourishing in their lives and developing big dreams for their futures. Good to see that Tuntuni is also going to achieve her aspiration making good use of the tailored support.

Tuntuni likes cooking during free time

**SOS CHILDREN'S
VILLAGES
BANGLADESH**

Best friendships can found within families!

Tuntuni (left) enjoys company of her friend

Can you remember your best friend when you were Tuntuni's age? Tuntuni's best friend is Ema, who is also her SOS sibling. They are same aged and their choices are almost similar.

"I'm very lucky having a sister and friend like Ema," says Tuntuni. "She is always there for me whenever I need." The most interesting thing of Ema is that she cares about Tuntuni exactly as her mother does. She makes sure that Tuntuni has her tiffin before she leaves to college, and always supports her in study.

"When we get extra time, Ema makes new hairstyle for me and brings her nail polishes to try them on my nails. Life without her is just boring and lonely," Tuntuni expresses. She cared enough to work with me. She wanted to help me in ways nobody else could. She is such a friend that I could talk to about anything. She is also my mentor, the person I would turn to in my times of need.

Happy holiday!

What were your favourite days when you were a student? Your sponsored child count days and waits for holiday. Let's listen from Tuntuni what she says, "I like holidays, because I can pass time with my friends for a long time. It great to me!"

You know, Friday is our holiday. During holiday, Tuntuni usually has no hurry to get up early in the morning. All her mates come to the house and they have a great fun. Besides, in holidays when she joins in gathering with her brothers and sisters at home, they tell stories, share their experiences, or play board games, which also sometimes make them laugh. Sometimes, mother arranges food for them, which add extra pleasure. In the afternoon, before sunset, Tuntuni enjoys passing time with her friends in the village gardens. They walk together or gossip with fun.

Interest in cooking

Can you imagine the smell of cooking in the house? Tuntuni likes smell of foods prepares by her mother Sumaiya, which also inspired her to learn how to cook. Besides, she also learned preparing delicious dishes through attending the catering classes arranged in the village. She loves to take part in preparing special items in supervision of her mother Sumaiya at home on special occasion. Recently, she has learnt how to cook 'biryani' (one of the famous traditional food - a dish of meat and rice clooked together in clarified butter of our country).

Thank you!

You know, SOS Children's Villages aspires to improve the chances of children and young people growing up to succeed as best as they can and to have the best possible chances in life. Look at Tuntuni! With your support she is getting quality education and care needed. As a result, despite of having difficult start in life, she is now flourishing and developing big dreams for her future. Thank you very much for being with us for building a better future for the deserving young person.

I hope you've enjoyed hearing about your sponsored child. To reach in the destination, she still needs to walk a long way holding your hand. Please keep in touch! Have a wonderful summer! Take care!

Sincerely yours,

Md. Abdul Halim
National Sponsorship Co-ordinator

Hilsen fra redaksjonen

Kjære søstre!

Nå er det like før avisa går i trykken, og oktober måned er bare et pust unna. En uvanlig flott septembermåned har blitt avløst av litt mer høstlige temperaturer, og, ikke minst **vind**! I dag er den så sterk at noen av fergeavgangene til Sverige er innstilt.

Vi håper dere vil hygge dere med oktoberavisa, med bilder fra både sommerturen, installasjon av ny UM og besøk av søstre fra Danmark. Vi har også tatt med kopi av brevet fra SOS-barnebyer om vårt fadderbarn Tuntuni Aktar, slik at dere kan følge med på hennes utvikling.

Som før sagt, er vi alltid åpne for å motta stoff; dikt, fortellinger el.l. som dere tror vil være interessant eller hyggelig lesing for søstrene. Send inn!

Vi ønsker dere alle en fin høst!

Hilsen i V.K. og S. fra Turid og Tove

I redaksjonen:

Tove Berg Gallaher
Vestvangveien 25
3212 Sandefjord

Mobil: 922 88 897
E-Post: gallaher@online.no

Turid Braavold Johansen
Orelund 11
3216 Sandefjord

Mobil: 958 37 684
e-Post: turbraa@hotmail.com

KLIPP OG LIM!

	274 Anne Olsen f. 08.04.1953 Peter Grønsgt. 2 A, 3210 Sfj Tlf. 932 61 038 anne.olsen@icloud.com Fadder Kari Fiskaa
	275 Monika Berget f. 20.01.1965 Gonveien 27, 3260 Larvik Tlf. 951 04 055 berget2008@gmail.com Fadder Ågot Hansrød Ottosen